

Fra et vindu i Vartov

Ut til den grønne vollen som går rundt om København, ligger en stor rød gård med mange vinduer. I dem vokser balsaminer og et ambratre. Innenfor der ser det fattig ut, og fattige gamle folk bor der. Det er Vartov.

Se! Opptil vinduskarmen lener en gammel pike seg. Hun plukker det visne bladet av balsaminen og ser ut på den grønne vollen, hvor lystige barn tumler rundt. Hva tenker hun på? Et livs drama ruller opp for tanken.

De fattige små, hvor lykkelig de leker! Hvilke røde kinn, hvilke velsignede øyne, men verken sko eller strømper har de på! De danser på den grønne vollen der, hvor sagnet forteller at for mange år tilbake, da jorden der alltid sank, ble et uskyldig barn lokket med blomster og leketøy inn i den åpne graven, som de murte til mens den lille lekte og spiste. Da lå vollen fast og bar snart en vakker gressplen. De små kjente ikke sagnet, ellers ville de ennå hørt barnet gråte der nede under jorden, og duggen på gresset ville synes som brennende tårer for dem. De kjente ikke historien om Danmarks konge, som da fienden lå utenfor, red hen forbi, og sverget han ville dø i sitt rede. Da kom kvinner og menn, de helte kokende vann ned over de hvitkleddede fiendene, som i snøen kravlet opp langs den ytre vollsiden.

Lystig leker de fattige små.

Lek du, lille pike! Snart kommer årene – ja, de velsignede år: Konfirmantene spaserer hand i hand, og du går i hvit kjole. Den har kostet din mor nok, og dog er den sydd om av en større gammel en! Du får et rødt sjal, det henger for langt ned på deg, men da kan man se hvor stort det er, hvor alt for stort! Du tenker på din stas og på den gode Gud. Deilig er det å vandre på vollen! Og årene går med mange mørke dager, men med ungdomssinn, og du får en venn, du vet det ikke! Dere møtes, dere vandrer på vollen i den tidlige vår, når alle kirkeklokker ringer på den store bønnedag. Det er ennå ikke fioler å finne, men utenfor Rosenborg står det et tre med de første grønne knoppene, der stanser dere. Hvert år skyter treet grønne grener, det gjør ikke hjertet i menneskets bryst, gjennom *det* glir flere mørke skyer enn norden kjenner. Stakkars barn, din brudgoms brudekammer blir en likkiste, og du blir en gammel pike. Fra Vartov ser du bak balsaminen ut på de lekende barna, og ser din historie bli gjentatt.

Og det er akkurat det livsdramaet som ruller opp for den gamle piken som ser ut på vollen, hvor solen skinner, hvor barna jubler med røde kinn og uten strømper og sko, som alle de andre himmelens fugler.

Lastet fra:

EventyrForAlle.no

Dansk kunsteventyr av Hans Christian Andersen (1805-1875).
(Offentlig eiendom - public domain)

Originaltittel: Fra et Vindue i Vartou

Norsk oversettelse: Karl-Robert Rønning

Basert på den originale danske teksten: [Fra et Vindue i Vartou \(1855\) \(kb.dk\)](#)

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-DelPåSammeVilkår 4.0 Internasjonal. For å se en kopi av denne lisensen, besøk <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.

Illustratør: Vilhelm Pedersen (1820-1859)

Kilde: [H. C. Andersens Eventyr og Historier. Andet Bind, 1904 \(archive.org\)](#)

Dette arbeidet er fri for kjente opphavsrettsrestriksjoner.